

Nr 392

Av herr **Hilding m. fl.**, om visst statsanslag till Svenska livräddnings-sällskapet.

(Lika lydande med motion nr 494 i Andra kammaren)

Under femårsperioden 1956—1960 omkom sammanlagt 1 846 svenska medborgare genom drunkning. Av dessa var 538 barn och ungdom i åldern 6—14 år, alltså endast 117 färre än trafikens 655 dödsoffer i samma åldersgrupper.

Även om drunkningsolyckorna — såsom motionsvis tidigare framhållits — visat en glädjande tendens att sjunka sedan en lång rad år, är dessa siffror ändå tillräckligt höga för att man såväl från samhällets sida som från enskilt håll måste sätta in alla åtgärder för att söka nedbringa antalet dödsoffer till följd av drunkning.

Den mest aktiva insatsen på detta område utförs av det sedan år 1898 verkande Svenska livräddnings-sällskapet.

Genom framställningar av olika slag har sällskapet stimulerat till statliga och kommunala ingripanden av obestridligt värde för drunkningsolyckornas bekämpande. Genom direkta åtgärder i form av film-, radio- och presspropaganda, uppvisningar och demonstrationer samt inte minst genom tillhandahållande — i huvudsak kostnadsfritt — av olika trycksaker har sällskapet nedlagt ett arbete som rönt erkännande i vida kretsar.

Arbetet har inte heller varit resultatlöst. Medan antalet drunknade per 100 000 innevånare vid sekelskiftet var 22 har antalet nu sjunkit till omkring 5.

Men mycket återstår att göra innan man nedbringat drunkningsolyckorna till ett minimum.

Bekämpandet av småbarnsdrunkningarna har under de senaste säsongerna utgjort ett viktigt led i sällskapets verksamhet. Även när det gäller att motverka isolyckorna bedriver sällskapet en intensiv upplysningsverksamhet med begagnande av radio, film, television, etc.

När det gäller badolyckorna är det utom de badandes egen oförsiktighet framför allt bristen på goda säkerhetsanordningar som är den dominerande orsaken. Sällskapet har i syfte att åstadkomma en bättring på detta område dels anordnat kurser för utbildning av personal, dels medverkat till att ett stort antal livbojar, andningsgungor och bevakningstorn gratis tilldelas landets kommuner.

Sällskapet har dessutom biträtt kommunerna vid anläggandet av friluftss-

bad, varvid säkerhetssynpunkter av olika slag blivit särskilt väl beaktade.

Ett annat viktigt led i verksamheten har varit anordnande av simlärarutbildning, som på senare år genom sällskapets initiativ införts vid en rad skolor och vid de militära förbanden.

En omfattande rådgivning för anordnandet av simskolor har blivit en naturlig följd av dessa åtgärder. Såväl landsomfattande som regionala simkunnighetstävlingar för skolungdom och vuxna har anordnats för att stimulera intresset för simning och livräddning. Ett vittutgrenat samarbete med civila och militära myndigheter samt med frivilliga organisationer av olika slag för att bl. a. befästa och vidga simkunskaperna har ingått i sällskapets verksamhet.

Svenska livräddningssällskapets strävan har alltid varit att inom ramen för lägsta möjliga administrationskostnader och med i huvudsak frivillig arbetskraft söka få ut bästa möjliga resultat.

De medel som kunnat disponeras har främst kommit från medlemsavgifter, gåvor och blygsamma inkomster av märken och diplom. Statsmedel har vid några tillfällen ställts till förfogande för särskilda ändamål.

Om sällskapet i fortsättningen inför de ökade kraven på tidsenlig propaganda framgångsrikt skall kunna bedriva sin verksamhet, vilken som mål har att spara människoliv, krävs det dock att statsmedel ställs till förfogande.

Dessa medel skulle användas för den centrala propagandan med instruktionsfilmer, bildband, folders, broschyrer etc. samt till konsulentverksamhet under vinterns och sommarens försäsonger.

Det kan i detta sammanhang framhållas, att Finland, Norge och Danmark har årliga bidrag till motsvarande organisationer på respektive 50 000, 36 000 och 30 000 kronor.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att till Svenska livräddningssällskapets verksamhet under budgetåret 1961/62 anvisa ett förslagsanslag av 50 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1961

Per Hilding

Stig Stefanson

Rolf Kaijser

Margareta Nordström